

13. Jul. 1972

FAKTA

Dato:

13. Jul. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 2 s. 46-50

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris 13-7-72.
Hver dag forsøger at skrive
om de problemer der i den
sidste tid har været mest
ubehagelige: om perception-con-
-ception, hvad er kendet?
Ad Reinholdts dogma - kun-
-sten som et begreb, o.s.v.
Nu forløjnis her jeg ikke
kun med disse problemerne, men
det har bragt klarhed over
dem således at trække sig
til at skrive dem ned
på maskine. at de for-
-skellige problemer har længe
fløet løs og har meget lidt
prognose end man tænker.
Så til at begynde med,
men som åbenbare sig net-
-op ved at man trækker
til at se dem "på afstand".

Når jeg bagefter læser i gen nem
hvad jeg har skrevet om det
hvedes det at jeg all for hurtig
-hvis når jeg fra til en eller
anden patent lysning, som
på papiret ser meget be-
-sættende ud, men som ved
nærlæsning af gen nem tænker
ikke er særlig solide - ud-
-viser all for mange huller
i et eller i den om at man
historiske og filosofiske kende-
-gerninger.
Jeg tror dog at det ville
være sundt at gøre sig til
en ynde sådan med udsæ-
-telse mellem rum at forstå i
-historie skrift at på skat
over sine tanker har også en
Disse skrive har også en
og klarende effekt på ens
kendskab til sig selv - dets
Skår det klart for mig
nu at min udsættelse

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- men årene til bagevendte tale
om af alle mennesker en
kunstnere, og som jeg, sin
lid skær, i forhold til Alving
Nielsen udskiltningen "det gælder
at finde sig selv" lige som mit
verdens ansigt" lige som mit
had forhold til kunstlivet
og kunstinspirationerne, at
ul dette i virkeligheden er
mashede personlige kon-
-klusioner.

- Ad jeg vil med egne kunst-
-ner kreden - udslette den
fuldstændig og jeg ser og
skær selv had og selv des hnt-
-tion og stæl i a min er-
-kendelse af min egen me-
g der jeg navn at had til
det jeg og falder som min
person, altså mit ego.
At jeg så bremder de ønsker
at gøre alle mennesker

til kunstnere, alle anlygender
til kunstneriske anlæg og der
og hele verdens skæbne til en
kunstnerisk skæbne, skæbnes
jeg ønsker simpeltdels at
jag med verdens vold og
kræfter vil anvendes - a kkep-
-fers af verden, men hvem
kan blive det hvis verden
er lige som mig - hvis mit
ansigt er verdens ansigt -
eller sagt mere lige ud på
ønsker at være verden, fordi
jeg indviler inde gælder, hvad
at jeg hvem lever, min
egen på verden og egentlig uden
- for den virkelige verden.
Mit had - klægt hads forhold
til kunstlivet er jeg dels
ren og skær misundelse -
propens misundelse - jeg er
ihke mand nok (deraf
også mit selvsøkk problem)
dels og rævel med enhver

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

antikke som repræsentation
for den - magten -. Det samme
gælder kunsthistorikere
har er der jo i så vidt
- set op ad - iudeen for be-
- trænger - oven i købet an-
for den for sig selv og beskæftige
mig.
Når man op dager at der
meget ofte ligeså sådan
helt subjektive personlige
bevejninger ~~der~~ som ad-
-gangs punkter ~~der~~ som ad-
-gangs punkter ~~der~~ hvad man
skal være - man klar
over at man ikke har
af stand nok til den pro-
- blematik man behandler
i bevidst er for i invol-
& væk i det af en anden
årsag end den til syne -
- la belønne og det der skulle
være det essentielle - det

er læst, man beviser og -
- så et sådanne skrive
i alle egner sig for publika-
- tion.
Et under forhold jo & bliver
en mælsom på ved at de
skrive disse ting er at de
ofte frem sætter sig på punkt
by isb. der jo blev blev i over-
der går i med mig selv
- det de formuler beklæ-
- minger der læser handlin-
- ger som det er helt
- strid med min natur at
realisere.
I virkeligheden ønske jo
at deles, ikke at opbevare
eller destruere mig selv som
somm kunstner på den
s. m. ved den, ikke. På det
måte jo være kunne skrive
med alle mennesker ~~der~~
virkelig bliver kunstner - så
kunne jo hjælpe hinanden som
an slags om mater - i, jony -

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- Se efter - så skulle jeg end
blivde lidt - og træde for,
med, og mellem dem og
det her, her og her, og
hvil eller hvor jeg i nogle
lygde til.
Og - skal jeg være helt ærlig
siger jeg vel i virkeligheden
- den lovså splinterede lige
- glad med om alle mennesker
- mennesker for udvalgte for
dages kunstneriske øjeblikke
så længe jeg selv kan få det.
Den er det som man kan
om sorg for man næste tiden
er indet og jeg hidsen mig
og en selvbeholdende og
blive - social og alle parrede
i mit kunstsyn så er det
jæder som puller ham. Robert
Filliou er det - og ham
kender jeg og han er ved
at blive et navn - en autoritet
- det - og så må jeg mere som
ham, selv om jeg i mit indre
indtaste måske er af helt
modsat mening.
Og den sidste tid har jeg
ofte spurgt mig selv efter
jens død om det er den led-
-ning om hvem efter de
mand har udstyret besøg
på Døren nu? Hvor
er den selv i et øjeblik?
Og det var jeg nok af
- hunden et spørgsmål
som var ved at stille.
Det ene øjeblik er jeg hos
Robert det andet hos Rein-
-holdt, så lidt hos Ben,
så hos Børge, så hos
Rymann, så hos Kapron,
o.s.v. - jeg selv står et
eller andet sted ude,
det kommer mere og mere

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ikke kunne me ind i varmen.
Om dag er det for snart så
kommer jeg ikke ind i
varmen, men ind i kulden
ind, til det store store kom-
-me kulde rum - og så
farvel berør mig melle, farvel
tille ego, farvel mig selv
og de store drømme om
selv stændig hed - de julede -
frihed. så uendelig bød af
Jeg er så uendelig bød af
helle den ne duerne komedie,
jeg orker snart ikke at spid-
-le med i den mere - måske
harde det været meget bedre
om jeg havde drukket mig
i hjert i en flum mande
- spiri dugs bøl selvedskuk-
-tion - der havde dog i
der mindste været bevis-
-tvend.
Jeg ved det, jeg ved det,

Jeg ved det - alt hvad jeg
Papir er fort - og jeg dank-
-ner i livet!
~~ST~~

Paris I. 19-7-72.

Siden jeg er kommet
hjem har jeg simpelthen
ikke bestilt andet end disse
kæmpebøger og ganske
Dokument kataloger.
Om og om i egen læser jeg
hvad om Buren - Supper, Ser-
-vice, Robert F. Lillie og del
Reinhardt har sagt og mand,
og jeg se dem til Hippand's
Reinhardt monografi som den
store fortjente alene læring.
Hvad er det dog jeg tror
at kunne finde igen
at kunne læse mig 20, hvor-
-for har jeg et så irrationelt,